

Capo 2

Jaromír Nohavica - Přítel

Jestlipak **G**vzpomínáš si ještě na ten **D/F#**čas,
táhlo nám **C**na dvacet a slunko bylo v **D**nás,
Ami vrabci nám jedli z ruky,
Cživot šel bez záruky,
Gale taky bez příkras **D/F#**.

Možná, že hloupý, ale krásny byl náš svět,
zdál se nam opojný jak dvacka cigaret
a všechna tajná přání
plnila se na počkání anebo rovnou hned.

®: **A**mi Kam jsme se poděli
Ckam jsme se to poděli,
Gkde je ti **D**konec, můj **E**mi jediný příteli,
Ami zmizels' mi, nevím **D**kam,
Csám, sám, **D**sám, jsem tady **G**sám.

Jestlipak vzpomínáš si ještě na tu noc,
jich bylo pět a tys' mi přišel na pomoc,
jó, tehdy nebýt tebe tak z mých
dvanácti žeber nezůstalo příliš moc.

Dneska už nevím, jestli příběh' by jsi zas,
jak tě tak slyším, máš už trochu vyšší hlas
a vlasy vlasy kratší, jó, bývali jsme mladší,
no a co, vem to das.

®: Kam jsme se poděli kam jsme se to poděli,
kde je ti konec, můj nejlepší příteli,
zmizels' mi, nevím kam,
sám, sám, sám, peru se teď sám.

Jestlipak vzpomínáš si ještě na ten rok,
každá naše píseň měla nejmín třicet slok
a my dva jako jeden ze starých reprobeden
přes moře jak přes potok.

Tvuj děda říkal: ono se to uklidní,
měl pravdu, přišla potom spousta malých dní
a byla velka voda vzala nam, co ji kdo dal,
a tobe i to poslední.

®: Kam jsme se poděli kam jsme se to poděli,
kde je ti konec, můj bývalý příteli,
zmizels' mi, nevím kam,
sám, sám, sám, zpívám tu teď sám.

Jestlipak vzpomínáš si na to, jakýs' byl,
jenom mi netvrd', že tě život naučil,
člověk, to není páčka,
kterou si, kdo chce, mačká,
to už jsem dávno pochopil.

A taky vím, že srdce rukou nechytím,
jak jsem se změnil já, tak změnil ses i ty,
a přesto líto je mi, že už nám nad písněmi
společný slunko nesvítí.

®: Kam jsme se poděli, kam jsme se to poděli,
kde je ti konec, můj jediný příteli,
zmizels' mi, nevím kam,
sám, sám, sám, jsem tady sám.

g₁-h₂